

Överlämnande

Mina älskade vänner, ljuset från den Eviga strömmar som en stor välsignelse till er alla och till all er strävan som är helgad genom er hängivenhet att tjäna Gud och hans magnifika utvecklingsplan.

Guds hand kan kännas igen i många jordiska manifestationer. Hans närvaro kan påtagligt kännas, och så kan också hans frånvaro när man blockerar den. En av de jordiska manifestationer där man alltid kan se den eviga Andens gudomliga kreativitet är naturen. Man kan inte undgå att förundras över den visdom och framsynthet som kommer till uttryck i de minsta detaljerna utformade för att skydda, bevara och upprätthålla varje art. Det överflöd, den skönhet och rikedom som alla skapade varelser uppvisar, förkunnar tydligt och vältaligt att endast det största av alla tänkbara sinnen skulle kunna ha utformat de många system som upprätthåller livet på jorden.

Det har också blivit tydligt för många människor att naturens balans störs genom mänsklighetens tanklöshet eller girighet. Den nyligen växande medvetenheten inom detta område är mycket viktig. Men det finns också en aspekt av naturen som tycks strida mot den gudomliga kärleken, en aspekt som tycks vara grym. Naturens destruktiva krafter, stormarna, översvämningarna och jordbävningarna existerar verkligen, men sett ur en annan vinkel är dessa endast de nödvändiga kriserna som varje entitet måste gå igenom för att återupprätta inre harmoni med den gudomliga lagen.

Andra manifestationer av naturens grymhet faller in under en annan kategori. En viss art kan till exempel vara beroende av en annan art för att upprätthålla sitt liv, där den överlever på bekostnad av den andra, därav rovdjur och offer. Även om offren alltid är utrustade med specifika försvar så att det enskilda djuret kan få vad man kan kalla en sportslig chans, tjänar den ena arten till att bevara den andra på en större skala. Dessa betingelser bidrar till att upprätthålla en övergripande balans i naturen. Ett djur som dödar ett annat djur för sin föda framstår dock som grymt och tycks förneka Guds närvaro. Det är också sant att djur aldrig kan hemfalla åt den meningslösa grymhet och destruktivitet som människor är kapabla till. Det är just mänsklighetens mer utvecklade medvetande som alltid kan välja att kanalisera mänsklig handling i riktning mot gott eller ont. Det tycks dock, och är i en bemärkelse, tragiskt att ett djur behöver genomlida panik och smärta för att tjäna livsprocessen i sin helhet.

Jag vill att ni nu ska förstå att denna manifestation i naturen återspeglar just mänsklighetens övergripande medvetandetillstånd som är dualistiskt, alltså en kombination av det onda och det goda. Mänsklighetens övertygelser präglas alltid av denna polaritet. Eftersom mänskliga övertygelser i sin helhet skapar er miljö, återspeglar den jordiska sfären denna polaritet med exakthet. Dess närvaro kan observeras i de mest avlägsna manifestationer som på ytan inte tycks ha något som helst att göra med mänsklighetens medvetandetillstånd. Även om dessa manifestationer framstår som givna fakta som är skapade oberoende av mänskliga övertygelser, inställningar, känslor och intentioner, är det i verkligheten aldrig så. Varje sfär, rike eller värld, från den lägsta till den högsta, är alltid en fullständig återspeglning av det övergripande medvetandetillståndet hos de individer som har samlats i den sfären. Det har ofta sagts att himlen och helvetet inte utgör något annat än medvetandetillstånd. Detta stämmer i en bemärkelse. Samma personer som gör detta uttalande förbiser dock ofta att medvetandetillstånden även skapar de fysiska betingelserna inom och runt omkring dem.

Om denna värld återspeglar kombinationen av båda ytterligheter som skapar denna polaritet, måste det också finnas andra världar där den ena sidan uppväger den andra så att polariteten försvinner. Sfärer där ondska eller helvete råder skulle därför bara uttrycka smärta, rädsla och lidande och ingen skönhet alls, medan sfärer där det goda råder inte skulle ha någon smärta, rädsla eller lidande. Föreställ er en värld där tigern och hjorten är varandras kärleksfulla vänner! I den världen behöver inget djur någon annans liv för att upprätthålla sitt eget liv.

Denna lycksaliga värld återspeglas ibland i konsten, eftersom själen djupt känner till den och längtar efter att återvända till den. Målare, musiker, poeter och dansare uppenbarar således i liten grad denna fullständiga, lycksaliga värld där ingenting någonsin dör eller vissnar, där livet på ett strålande sätt ständigt hittar nya uttryck utan något uppehåll i medvetandet för att radera ut livets kontinuitet. De av er som är redo för eller befinner sig närmare detta medvetandetillstånd, kommer att uppleva sådana konstnärliga uttryck, eller naturens vackra uttryck, så intensivt läkande och lugnande, så uppmuntrande och otroligt önskvärda. Men för dem som fortfarande är djupt nedsänkta i mörkret, är sådana gudomliga påminnelser och uttryck lika smärtsamma som de är närande för de mer upplysta andarna. Detta är anledningen till att det inte finns något ljus – ingen sanning, ingen kärlek, ingen gudomlig påminnelse – i helvetets sfärer. Det kan inte bäras. Individerna som befinner sig där måste gradvis växa in i mer utvecklade tillstånd, tills ljuset i dessa tillstånd kan bli medel för att göra ett fortsatt växande möjligt.

Jag vill ännu en gång påminna er om att ni lever i en mellanliggande sfär, där den ena sidan av polariteten inte utesluter den andra, och detta återspeglar exakt ert eget sinnestillstånd. Kanske ni bäst kan förstå tillståndet hos dem som inte kan bära ljuset när ni tänker tillbaka på en tidpunkt när ni upplevde fullheten av kärlek, ljus och lycksalighet, och ändå flöt era tankar iväg till vissa

obehag som ni ibland kan uppleva. Negativitet, stridighet och förstörelse ger er fortfarande ibland en viss negativ njutning och spänning. För individer som befinner sig i de lägsta, mörkaste medvetandetillstånden, eller världar, är allt ljus outhärdligt smärtsamt.

Varför berättar jag nu detta vid denna tidpunkt? Tonvikten i ert nästa arbete ligger tydligt på att övervinna och transcendera dualiteten, efter att den grundligt har förståtts. Ni behöver därför inse att er nuvarande livs- och medvetandesfär endast kan vara en kombination av vad som också förekommer i andra kombinationer och i olika fördelningar i medvetandets fulla spektrum. Och om sådana variabler alls finns, vilket är rimligt att anta, måste det också finnas medvetandesfärer där det inte finns någon dualitet – antingen i positiv eller i negativ bemärkelse.

När medvetande först möter tomrummet, är mörkret så stort att det tillfälligt uppstår en negativ enhet. Först när medvetandet gradvis expanderar, framträder den andra positiva polariteten vid horisonten och skapar en dualitet. I den här fasen är dualiteten redan en framåtriktad rörelse i utvecklingsplanen. Först när medvetandet når sin fulla potential blir enheten helt positiv. I detta färdiga tillstånd finns det inte längre någon smärta, belastning eller död, inte ens någonsin så tillfällig. Det finns inte någon konflikt längre.

Det är nu min uppgift att öppna er för fler och fler sätt att förstå och övervinna dualiteten, så att ni kan se fallgroparna och de mentala svårigheter som ansätter det mänskliga sinnet i dess nuvarande tillstånd. Dualitet stavas alltid konflikt och belastning. I det senaste föredraget förklarade jag en mycket specifik aspekt av denna belastning. Nu ska jag ta upp ett annat ämne som är oerhört viktigt för er alla. När det fullt ut greppas, kommer det att hjälpa er vidare att övervinna en annan aspekt av den ständigt närvarande, smärtsamma polariteten som ni ständigt strider mot.

Ni använder ofta ordet ”överlämnande”. Ni förnimmer att detta ord inrymmer en viktig aspekt av den andliga fullbordan. Det finns samtidigt också en hel del förvirring knuten till detta ord som behöver undersökas. Människor som är oförmögna att överlämna sig kan inte hitta sin kärna eller sin gudomliga natur, de kan inte älska och kan inte riktigt lära sig och växa. De är mycket stela, försvarade och stängda. Förmågan att överlämna sig är dock en avgörande inre rörelse som allting gott kan strömma från.

Du behöver överlämna dig till Guds vilja, annars kommer du alltid att förbli bunden till din mycket kortsynta egenvilja, vilket medför smärta och förvirring. Överlämnande innebär att släppa taget om egot, om omhuldade idéer, mål, önskningsar och åsikter – allt för sanningens skull. För Gud är sanningen.

Du behöver också överlämna dig till dina egna känslor. Om du inte gör det, kommer du alltid att utarma dig själv och utestänga din kännande natur. Du blir en robot.

Du behöver överlämna dig till dem du älskar. Detta innebär att lita på dem, att hellre fria än fälla och vara villig att ge efter, så länge detta tjänar sanningen.

Du behöver utan tvivel överlämna dig till en lärare inom vilket område som helst som du vill lära dig. Om det grundläggande överlämnandet saknas, oavsett hur mycket läraren är kapabel och villig att ge dig, kan du ta emot mycket lite, om ens något. Detta gäller även en andlig lärare. Om du ständigt håller tillbaka din tillit och behåller reservationer, tillåter du inte en mycket viktig dynamik att utvecklas. Ni kanske antar att man kan absorbera mental kunskap från en lärare som man inombords är reserverad inför och detta stämmer till en viss grad. Men i ett sant lärande är det mycket mer inblandat än yttre mentala processer. Ni har en inre, emotionell, andlig och ofrivillig nivå som också behöver lära sig. På den här nivån kan ingenting absorberas om du inte överlämnar dig till läraren. Denna regel gäller de mest vardagliga saker som du vill lära dig. En process som enbart har lärts in i kraft av en mental slutledning absorberas inte riktigt. Den måste bli en inre verklighet innan den kan bli din egen. Hur mycket mer gäller inte detta för andligt växande!

Vägran att överlämna sig har att göra med brist på tillit, med misstänksamhet, rädsla och med missförståndet att om du överlämnar dig, kommer du att förlora din autonomi och din förmåga att fatta framtida beslut. Vägran att överlämna sig skapar en överutvecklad egenvilja som tar ut sitt pris från personligheten. Den som vägrar att överlämna sig blir verkligen utarmad. Överlämnandet är en sådan rörelse av fullhet, av att lämna över, att släppa taget, att ett berikande måste följa enligt naturlagarna. En överutvecklad egenvilja medför alltid stridigheter. Ni kan i er värld se hur kollisionen av två egenviljor skapar krig i en liten eller stor skala. För att möjliggöra fred, oavsett om det är mellan individer eller länder, behöver det finnas en eftergivlighet.

Samtidigt kan vi inte bara säga att nyckeln är att överlämna sig. Det är aldrig så enkelt. Bör man överlämna sig till en person som verkligen är otillförlitlig? Bör man ge efter när situationen kräver en kämparanda för att förbli i sanning? Behovet av att stå upp och slåss för en god sak, att försvara en riktig ställning, att hävda berättigade anspråk, är outhärligt i ett fruktbart, hälsosamt liv. Behovet av att urskilja när man kan ha tillit och när man inte kan det, är också outhärligt. ”Och hur ska jag kunna veta?” frågar ni er ofta.

Just här uppstår en mycket stor förvirring. Det finns få saker i det mänskliga livet som det finns lika mycket missförstånd och förskjutningar kring som när det gäller falskt överlämnande och falskt hävdande. Hur blir man medveten om denna mycket viktiga aspekt av livet? Hur kan man

undvika kapitulation och resignation under skenet av överlämnande? Hur kan man undvika ett falskt, stelt fasthållande när ett överlämnande skulle vara lämpligt? Låt mig visa er några viktiga nycklar som så småningom gör det möjligt för er att hitta den här fina balansen.

För ett beroende ego som förnekar ansvar för sig själv är det helt omöjligt att överlämna sig. I ett sådant fall blir överlämnandet samma sak som att avsäga sig sin autonomi. Detta är anledningen till att de som i hemlighet och ofta omedvetet är mest beroende, de som längtar mest efter att en fullkomlig auktoritet ska ta över, också är de som försvarar sig mest mot att ge efter i någon form. De känner diffust att detta att ge bort jaget endast kan ske när jaget är starkt och sunt; då kommer jaget att växa sig ännu starkare och sundare genom själva akten att ge bort sig själv. Mina vänner, när ni inom er eller hos andra hittar en oförmåga att överlämna sig, att ha tillit, att lämna över, att ge efter, leta alltså efter underströmmen av beroende samt förnekandet av genuint eget ansvar. Ju större upproret är och ju starkare demonstration av ”Jag måste skydda min autonomi, jag kommer därför aldrig att bli tillsagd om vad jag ska göra”, desto mer desperat är den inre önskan om att inte styra sitt eget liv, att inte göras ansvarig för sina beslut och deras resultat.

När du väljer en partner, en vän, en lärare eller någon som du litar på och där åtminstone en viss grad av överlämnande är nödvändigt, hur ofta förblindas du inte av önsketänkande, av din egen vilja som kräver att den andra personen är på ett visst sätt för att anpassa sig till vissa av dina förvrängda önskningar och mål? Eftersom en del av dig vet om detta, är din misstro i viss grad berättigad, även om den andra personen råkar förtjäna tilliten i realistiska termer. För att kunna ha tillit och lämna över, behöver man i avsevärd grad vara fri från orealistiska förväntningar. Din blick måste vara klar och oförvrängd av barnsliga eller destruktiva drivkrafter. När detta är fallet, kommer din intuition att fungera, dina observationer blir klara och pålitliga, din kanal kommer att komma igenom. Du kommer att veta att personen du litar på inte behöver vara totalt fullkomlig för att berättiga ditt förtroende. Du kommer att helt enkelt kunna ge efter där detta är nödvändigt.

Överlämnande innebär aldrig att man ger bort sin förmåga att urskilja och fatta självständiga beslut för alltid. Det kanske kan indikera en kursförändring om detta är lämpligt. För livet befinner sig i ett ständigt flöde. Allting och alla förändras och det finns ingen fast garanti att det som är rätt idag kommer att vara rätt imorgon. Ju större din förmåga är att överlämna dig på rätt sätt, desto starkare märker du att du blir och desto klarare blir ditt seende.

Många av er finner sig för närvarande vara i ett mellanstadium där jaget ännu inte är fullständigt och tillräckligt helt och seendet inte är tillräckligt objektivt för att ni verkligen ska släppa taget och komma in den inre överlåtande inställningen, utan vilken det är helt omöjligt att bli en hel person. Ni behöver därför försöka, mycket medvetet, att främja ansvaret för er själva på alla möjliga sätt – öppet och subilt, på den inre och yttre nivån. Samtidigt behöver du medvetet och

avsiktligt be för att kunna lita på dem som förtjänar din tillit, följa deras ledning och överlämna din egen vilja. Detta överlämnande av egen vilja är alltid en handling gentemot Gud. Hans vilja ensam måste ersätta din egen vilja, men ibland kan hans vilja endast fungera genom andra innan den kan manifestera sig direkt genom dig. Det är Guds vilja att du också överlämnar dig till den andliga ledningen som han har väglett dig till. Det är Guds vilja för dig att överlämna dig till några av de vackraste ofrivilliga processerna inom dig – dina kärlekskänslor, till exempel, och dina djupaste intuitioner. Det är Guds vilja att du blir kapabel att ge efter såväl som att du blir kapabel att kämpa och stå stadigt. Allteftersom ni växer i autonomi och i det egna skapandet, kommer ni mycket tydligt att känna att det inte finns någon motsägelse eller dualitet mellan överlämnande och att stå stadigt. Det kommer i själva verket att bli klart för er att det ena förutsätter det andra och inte är möjligt utan det andra.

Er mänskliga kamp är tragisk. Ni längtar så djupt efter en uppfyllelse som verkligen är möjlig och inte så orealistisk som ni ibland misstänker. Samtidigt gör ni uppfyllelsen av denna längtan omöjlig genom att ni blockerar själens naturliga böjelse i riktning mot att överlämna sig. Alla verkligt goda ting kan bara uppenbara sig när man överlämnar sig till universums större krafter, både i det inre och i det yttre, oavsett om det är till Skaparen, till en annan människa eller till att vara en följare.

Samtidigt behöver ni kämpa för dessa uppfyllelser genom att avstå från er passivitet, er oansvarighet i att vilja ha en idealisk auktoritet som gör allting för er. Ni behöver en aktiv, positiv aggression för att aldrig låta de mörka krafterna inom er övervinna er eller få er att tro att allting är lönlöst eller övertyga er om att ge efter för deras viskningar om hopplöshet och falskt överlämnande. Här måste ni stå stadigt och inse makten som är inbäddad i era tankeprocesser, i er inre vilja, i er förmåga att välja tilltro framför rädsla, mod framför feighet. För vad kräver mer mod än att tro på Guds sanning och din makt att leva och uppvisa den?

Det finns en fint kalibrerad balans mellan personlighetens aktiva rörelse – vare sig den sker i handling, tanke eller inställning – och ett genuint överlämnande. Ett genuint överlämnande försvagar aldrig personligheten. Det gör det positiva egot sundare och starkare. Det gör det möjligt för dig att vara mer autonom och aktiv. En genuint positiv aktivitet och självbekräftelse gör dig tillräckligt stark och spänstig så att du kan våga släppa jaget, lämna över och tillåta dig att flyta med en ny rörelse som springer ur källor som ännu är okända. Dessa krafter kan, som jag tidigare nämnde, komma inifrån dig; de kan uppmana dig att riskera att följa en lärare eller att älska en partner. Detta innebär aldrig att du ska blunda för verkligheten. Helt tvärtom. Du bör alltid öppna alla dina förmågor och observera objektivt, utan någon personlig drivkraft. Kontrollera huruvida du kanske vill se den andra personen som mer fullkomlig för att du fortfarande vill fransäga dig ansvar för dig själv eller huruvida du alltid vill vara rustad mot att ge

efter i någon form, mot att följa eller överlämna dig och vill rättfärdiga det. Du kanske vill se den andra personen som värre av samma anledning. Då kan du säga: ”Man bör inte lita på någon. Jag måste alltid vara på min vakt.”

Ni har alla överlämnat er inom vissa områden av era liv, annars skulle ni inte känna till den uppfyllelse och de positiva tillstånd ni nu åtnjuter. Växandet som ni har upplevt på denna väg beror delvis på att ni har tillåtit er att lita på den här processen, era hjälpare, era ledare, mig. Allt detta har hjälpt er att öppna er lite ytterligare och att ge er tillit till Gud. Denna tillit kanske ännu inte omfattar alla delar av ditt väsen. Men i den grad det faktiskt finns tillit, är du befriad, fri, stark och självsäker. Det jag säger här låter därför verkligheten som en stor paradox: Bara när du överlämnar dig kan du hitta din verkliga styrka och autonomi.

Det är lika korrekt att konstatera att ni alla fortfarande håller tillbaka en del av er själva från denna rörelse av att helt överlämna sig. Det finns alltid kvar ett litet hörn av din själ som du håller reserverad och skyddar den från den vackra rörelsen av att smälta samman med allt. Ju mer du håller reserverat, desto större kommer problemen att bli, desto mer rädsla, smärta och konflikt måste finnas i ditt liv. Ironin är att du tror precis det motsatta. Du tror att du bara är trygg när du håller dig separerad, misstänksam och stel. Sanningen är att genom att helt överlämna dig till Gud, hittar du inte bara sann trygghet och säkerhet, du blir också i stånd att överlämna dig till andra om och när detta är lämpligt i ditt liv. Först när du helt överlämnar dig till Gud är din kanal tillräckligt klar för att urskilja det sanna från det falska, för att se vem man bör och vem man inte bör lita på och följa. Du kan då i trygghet lämna din jagförmåelse¹, som din själ kräver, utan faran att förlora dig själv. Eller jag kanske kan uttrycka det annorlunda: Bara när du kan förlora dig själv, kan du hitta ett mer fullständigt och verkligt du.

Förmågan att lämna över sig själv, att förlora sig själv, är likvärdig med att vara en frisk och hel person. Vikten av överlämnandet bör först förstås mentalt fullt ut, så att du blir motiverad att sätta i gång den fortsatta processen. Beslutet behöver sedan fattas på den frivilliga nivån. Det är inte svårt att se hur ni, helt medvetet och avsiktligt, förnekar den här rörelsen. Det medvetna beslutet, att avsiktligt släppa taget om jaget och lämna över, kommer först att verka skrämmande, men efter att du har uppbådats modet att göra det om och om igen, kommer du att upptäcka den stora trygghet och säkerhet som uppstår ur det.

Du behöver då hantera dina ofrivilliga nivåer som håller dig tillbaka från överlämnandet. Du kanske först inser endast indirekt att denna motvilliga aspekt finns inom dig, genom manifestationer snarare än genom en direkt medvetenhet. Du kommer att behöva den vanliga ärligheten och uthålligheten för att utforska vissa av de mindre trevliga manifestationerna, innan

---

¹ Eng. "selfhood", som också kan tolkas som självständighet eller individuell identitet. Övers. anm.

du kan identifiera den hårda inre kärnan som håller tillbaka och förnekar. Man behöver närma sig den här ofrivilliga delen på ett något annorlunda sätt än den medvetna delen. Den medvetna delen kan svara direkt på din viljestyrning, men den ofrivilliga, dolda delen gör inte det. Vad du behöver göra är att be Kristus i det inre att göra denna förändring möjlig. Be för den delen inom dig som inte svarar direkt på din positiva intentionalitet och din goda vilja. Var brinnande på den medvetna nivån i din önskan om att förena hela dig i din önskan om att totalt lämna över till Skaparen. Du behöver också odla förmågan att ge efter för andra människor. Men inse att den här ofrivilliga delen inom dig först kommer att ligga efter, så att säga. Den kan inte omedelbart svara och håller sig ofta envist kvar, trots din medvetna kraft för att genomföra en förändring. Ge utrymme för en process inom den större processen, där ett dolt hörn av din själ kommer i kapp med resten av dig.

Ni har ingen aning om hur stark er egen ande är. Ni underskattar ständigt er själva och tror er vara mycket svagare och mycket mer maktlösa än vad ni faktiskt är. Eftersom man måste uppleva enligt sin övertygelse, är det svårt att få reda på hur starka ni verkligen är. Ni kan skapa vad som helst, för ni har alla gudomliga skaparkrafter till ert förfogande. Och ni gör naturligtvis just det. Vissa av era skapelser är oönskade och har sin upprinnelse i negativa övertygelser och förvrängda uppfattningar. Om ni bara kunde se den enorma makt som finns i era tankar, era övertygelser, era inställningar och era önsknings!

Makten hos er egen levande ande behöver fortfarande upptäckas. Det finns en blockering till denna upptäckt. Ni vältrar er ofta i tanken om att ni är hjälplösa och besegrade av motgång. Även den populära tron på Gud kan bidra till tanken om att man är hjälplös. Det är återigen inte en motsägelse att säga att all makt finns hos Gud. Han är källan till allting. Detta utesluter dock inte på något sätt din egen potential att förena dig med denna gudomliga makt och tillåta den att strömma genom dig. Du är kapabel att bli mottaglig för den och bli en aktiv agent för denna större makt. Du har den medfödda förmågan att vara en relästation för kreativa krafter, om du bara visste om det och använde den klokt.

Blockeringen finns å ena sidan på grund av att det begränsade sinnets egenvilja ofta står i motsättning till den gudomliga viljan och lagen. När du insisterat håller fast vid din egenvilja, minskar din makt på grund av att dina kreativa krafter är förlamade. Det finns å andra sidan en del av dig som inte vill vara en fullvuxen, självskapande individ. Den vill att det ges till den och vill undvika ansvaret för din livsskapelse. Denna omogna del försvagar dig på ett annat sätt. Ingen av dessa svagheter är naturliga. De är onödiga, konstlade konstruktioner som beror på en felaktig inställning och okunnighet. När du väl vaknar upp till din inneboende potential att skapa, förändra och påverka din egen själssubstans, liksom människor och din omgivning, kommer du att veta vem du verkligen är.

Denna nya medvetenhet förenar – bland många andra – de specifika dualiteter jag har diskuterat i detta föredrag: att överlämna sig och att stå stadigt, att ge efter och att hävda sig, att ge upp och att kämpa för sanningens goda sak.

När ni trevar efter den fina linjen mellan när och på vilket sätt båda sidor kan uttryckas, kommer ni att upptäcka att de inte är ömsesidigt uteslutande alternativ. Det är sant att båda inställningar är nödvändiga ingredienser i livet, men det är lika sant att förmågan att helt lämna över stärker dig för att kämpa för och i sanningen. Omvänt kommer modet att kämpa objektivt för sanningen och att bortse från egenintressen och dolda agendor att ge dig tillräcklig styrka för att riskera att släppa taget om och lämna ditt egojag. Du kommer att skapa ett harmoniskt, automatiskt gensvar som kommer att vara adekvat och riktigt för varje situation. Men det krävs en hel del avsiktlig medvetenhet och trevande medan man växer in i detta tillstånd, tills dina gensvar kan återanpassa sig till det sätt som de ursprungligen och naturligt var avsedda att fungera på.

Överlämnande innebär ett visst slag av inre, ofrivillig avslappning. Den ofrivilliga processen kommer gradvis till stånd som ett resultat av ett stort frivilligt arbete på den yttre nivån, ändå tycks den bara ske. Ett fenomen som vissa av er kanske känner till, kan tjäna som en nyttig illustration. När människor går igenom extrema smärttillstånd, kommer en punkt när smärtan inte längre är uthärdlig. Vid den punkten ges kampen mot smärtan upp på den ofrivilliga nivån och ett totalt överlämnande till smärtan, som transcenderar det medvetna, viljemässiga sinnet och viljan, tar över. I den stunden upphör all smärta och omvandlas till extas. Detta fenomen är känt för de djävulska utövare som torterar människor av politiska och andra skäl för att vinna makt. När de ser att den här transformationen sker, stoppar de sin tortyr och låter sina offer återigen återfå ett tillstånd där de återigen börjar göra motstånd mot att överlämna sig. Min poäng här är att visa er hur allting som inbegriper smärta kan transcenderas om idén om överlämnande förstås på ett riktigt sätt och inkorporeras i själen.

Ta in dessa tankar och ge dem rum och vidd i ert sinne, mina älskade vänner. Detta kommer att starta en ny process som kommer att berika din personlighet med nya sätt att uttrycka dig själv. Det kommer att finnas utrymme för fasthet, att stå i självbekräftelse och för förmågan att överlämna dig närhelst och varhelst detta är en lämplig och fruktbar inställning. Att överlämna sig till Gud är alltid lämpligt och fruktbart. Att överlämna hela dig själv och dina känslor till en ledare, en lärare, en hjälpare, en partner och till vissa betingelser är ofta en nödvändig rörelse utan vilken du inte kan fullgöra dig själv.

Mina käraste, mycket älskade vänner, ni är alla så välsignade, så rikligt hållna i Guds händer. Känn styrkan i er ande som blir uppenbar när ni vet om er förbindelse till den slutgiltiga källan till allting.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12